

Ézsiás Zsófia versei

Az ősz csodái

Kis falumba beköszöntött az ősz,
a nyár tovább már nálunk nem időz.

Gólyák kelepelve állnak tovább,
mókus gyűjtöget szorgosan odább.

Nyúlós köd borítja a nagy mezőt,
gomolygó felhők hozzák az esőt.

Vad szellő borzolja a pázsitot,
rovarok közt keltve így pánikot.

Ám a szürke köd idővel felszáll,
borús hangulat hirtelen elszáll.

Aranyló napsugár derül égen,
Bíboros pipacs nyílik a réten.

Előjön a daliás, fess dámvad,
varjak száza borítja a tájat.

Mezei katáng virít kékjében,
szarvasbogár rág tölgyfa kérgében.

Mező egésze zsong az élettől,
békák hada hangos az énektől.

Skarlátvörös levelek hullanak,
a széllel kis magok száguldanak.

A tavasz illata

Tavaszi rügyek illatoznak,
friss tulipánok nyiladoznak.

A sárga fű újra kizöldül,
pillangó bábjából kipördül.

Lágy szellő hoz madárcsicsergést,
érezni a sok kis szárnyrezgést.
Ökörszem, búbic, gólya, fecske,
egyszerre dobban sok szívecske.

A legelő újra friss, üde,
legeltetni járnak már ide.
A tavasz hoz megújulást,
Életnek új felbuzdulást.